ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

Αντώνης Κασίτας - Πλανόδιος Αριστερός

«Είμαστε αυτοί που αιώνια πηγαίνουν…»

«Έρχομαι από μέρες που πρέπει να αποσιωπηθούν, από νύχτες που θέλω να τις ξεχάσω, περπάτησα τρέμοντας μέσα στον πυρετό των μεγαλουπόλεων, είδα τα μεγάλα ρολόγια των εκκλησιών να συμμαχούν με τον διάβολο, είδα τους φτωχούς να περπατάνε αθόρυβα στο δρόμο όπως ο Χριστός επί των υδάτων, λαϊκές εξεγέρσεις μου χάρισαν βασιλικά απογέματα , αλλά τη νύχτα κινδύνεψα μπροστά σ' έναν έρημο κήπο.

Εκείνος που άνοιξε μια πόρτα για να κοιμηθεί, δεν είδε τα' άστρα ν' αναιρούν τη ματαιότητα, αυτοί που θάψαν τους νεκρούς τους δεν ξέρουν τι σημαίνει ανάμνηση».

Τάσος Λειβαδίτης

Ένα πολύ σπουδαίο εκδοτικό γεγονός συνέβη αυτόν τον καιρό. Μετά από πολλά χρόνια,

κοντά δυο δεκαετίες ένας από τους σπουδαιότερους Έλληνες ποιητές κοσμεί ξανά τα ράφια των βιβλιοπωλείων με τα βιβλία του, περιμένοντας ξανά τον κόσμο να τον προσεγγίσει και ειδικά την νέα γενιά να τον γνωρίσει. Από τις εκδόσεις «ΜΕΤΡΟΝΟΜΟΣ» κυκλοφορεί ξανά όλο το έργο του ποιητή σε τρείς καλαίσθητους τόμους. Δεν μας περίσσευε πολιτισμός όλα αυτά τα χρόνια ούτως ώστε ένας ποιητής του μεγέθους του Τάσου Λειβαδίτη να είναι εξαφανισμένος κυριολεκτικά. Ένας ποιητής καθ' ολοκληρίαν, ένας ποιητής που όλοι του η ζωή υπήρξε ποίηση και αγώνας.

Ο Αναστάσιος-Παντελεήμων Λειβαδίτης (20 Απριλίου 1922 – 30 Οκτωβρίου 1988) ήταν σπουδαίος Έλληνας ποιητής. Γεννήθηκε και πέθανε στην Αθήνα. Γιος του Λύσανδρου και της Βασιλικής, γεννήθηκε στην Αθήνα το βράδυ της Αναστάσεως του 1922 είχε τέσσερα μεγαλύτερα αδέρφια, μια αδερφή και τρεις αδερφούς. Σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, όμως τον κέρδισε η λογοτεχνία και συγκεκριμένα η ποίηση. Ανέπτυξε έντονη πολιτική δραστηριότητα στο χώρο της αριστεράς με συνέπεια να εξοριστεί από το 1947 έως το 1951. Στο Μούδρο, στη Μακρόνησο και μετά στον Αϊ Στράτη κι από κει στις φυλακές Χατζηκώστα στην Αθήνα, απ' όπου αφέθηκε ελεύθερος το 1951.

«Γι' αυτό σου λέω. Μην κοιμάσαι: είναι επικίνδυνο. Μην ξυπνάς: Θα μετανιώσεις.»

Στο ελληνικό κοινό ο Τάσος Λειβαδίτης εμφανίστηκε το 1946, μέσα από τις στήλες του περιοδικού Ελεύθερα Γράμματα με το ποίημα «Το τραγούδι του Χατζηδημήτρη». Το 1947 συνεργάστηκε στην έκδοση του περιοδικού «Θεμέλιο». Το 1952 εξέδωσε την πρώτη του ποιητική σύνθεση με τίτλο «Μάχη στην άκρη της νύχτας» και εργάστηκε επίσης σαν κριτικός ποίησης στην εφημερίδα Αυγή, από το 1954 – 1980 (με εξαίρεση τα έτη 1967-74 που η εφημερίδα είχε κλείσει λόγω δικτατορίας) και το περιοδικό «Επιθεώρηση Τέχνης» (1962-1966), όπου δημοσίευσε πολιτικά και κριτικά δοκίμια.

Στο διάστημα της Χούντας των Συνταγματαρχών ο ποιητής για βιοποριστικούς λόγους μεταφράζει ή διασκευάζει λογοτεχνικά έργα για λαϊκά περιοδικά ποικίλης ύλης με το ψευδώνυμο Ρόκκος. Αδερφός του ήταν ο ηθοποιός Αλέκος Λειβαδίτης και ανιψιός του ο ηθοποιός Θάνος Λειβαδίτης.

«Κι όταν πια δεν θα 'χω με τι άλλο να ζήσω, θα πάρω έναν μεγάλο καθρέφτη και θα στέκομαι στις γωνίες, όπως αυτοί με τις ζυγαριές ή τους βίους αγίων, κι εκεί για λίγες δεκάρες θ' αφήνω να καθρεπτίζονται οι περαστικοί, βλέποντας για μια στιγμή μέσα στο βάθος του καθρέφτη όλη την έρημο που μας ακολουθεί»

Από τις ίδιες εκδόσεις **«ΜΕΤΡΟΝΟΜΟΣ»** κυκλοφορούν σε έναν ξεχωριστό τόμο όλοι οι στίχοι από τα μελοποιημένα ποιήματά του Τάσου Λειβαδίτη και κείμενα που έχουν γραφεί για τον ποιητή από φίλους και συνεργάτες του που καταδεικνύουν τη σπουδαία στάση ζωής του.

Στίχοι του μελοποιήθηκαν από τον Μίκη Θεοδωράκη, στο δίσκο *«Πολιτεία»* , *«Της εξορίας»* , *«Πολιτεία Γ' – Οκτώβρης » , «Τα Λυρικά»* , *«Λειτουργία Νο2: Για τα παιδιά που σκοτώνονται στον πόλεμο»* , τον Μάνο Λοΐζο στο δίσκο *«Για μια μέρα ζωής»*, τον Γιώργο Τσαγκάρη στο δίσκο «*Φυσάει»* με ερμηνευτή το Βασίλη Παπακωνσταντίνου και τη συμμετοχή του ηθοποιού Γιώργου Μιχαλακόπουλου, τον Μιχάλη Γρηγορίου στο δίσκο «*Σκοτεινή πράξη, ένα Ορατόριο σε ποίηση Τάσου Λειβαδίτη»* και από το συγκρότημα Όναρ στο δίσκο *«Αλαντίν, τελειώσαν οι ευχές σου».*

Συνυπέγραψε ακόμη με τον Κώστα Κοτζιά τα σενάρια των ελληνικών ταινιών «Ο θρίαμβος» και «Συνοικία το όνειρο» σε σκηνοθεσία του Αλέκου Αλεξανδράκη.

Τα ποιήματά του μεταφράστηκαν στα Ρωσικά, Σερβικά, Ουγγρικά, Σουηδικά, Ιταλικά, Γαλλικά, Αλβανικά, Βουλγαρικά, Κινεζικά και Αγγλικά.

Δημοσιεύθηκε στο "Πρίν" την Κυριακή 20 Δεκεμβρίου 2015